

[Arne Melchior]

»SF's ... ændringsforslag vedrørende forsvaret har principiel karakter og udspringer af den opfattelse, ... at Danmark ikke lader sig forsvare militært, hvis det skulle komme til en storkrig i Europa – en storkrig, som uundgåeligt bliver en atomkrig.«

Der er ikke nogen, der har fået brev på, at en storkrig uundgåeligt bliver til en atomkrig. Desværre kan der myrdes rigeligt med millioner af mennesker i en krig med såkaldt konventionelle våben. Jeg udlagde den dag i hr. Gert Petersens nærværelse og har også senere citeret for ham i hans nærværelse disse ord, som om han havde sagt, at Danmark ikke lader sig forsvare i en europæisk storkrig. Han har ikke benægtet, at det kunne læses ud af hans ord.

Jeg må fastholde, at et sådant parti er der ikke meget grund til at invitere til forhandlinger om et forsvarsforlig. Men derfor kan vi jo være lige gode venner på andre områder.

Derimod vil jeg stærkt anmode forsvarsministeren om at invitere Fremskridtspartiet. Det har ikke så været hidtil. Jeg synes, det er på tide, og jeg forventer, at regeringen vil indbyde også Fremskridtspartiet, der nu igennem en lang årrække har vist sin absolutte vilje til, at Danmark skal have et brugbart, et forsvarligt, et troværdigt forsvar. Vi bør invitere dette parti med til bordet.

For at ingen skal være i tvivl om, med hvilke intentioner CD møder, vil også jeg fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, og det lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at Danmark nødvendigvis må opfylde sine forpligtelser inden for NATO-pagten, også selv om dette medfører øgede omkostninger til forsvaret. Udgangspunktet må være det af to konservative forsvarsministre og af de tidligere firkløverpartier i 1987 i enighed fremlagte mindstekrav om en stigning af forsvarsbudgettet på 800 mio. kr. pr. år over tre år, begyndende med 400 mio. kr. i det første år.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 15).

Dette er altså det udgangspunkt, vi møder med. Det er ganske givet, at der netop skal handles. Vi vil med åben pande kæmpe i den retning, og så kender vi i øvrigt de demokrati-

ske spilleregler. Jeg mener, at vort parti ved afstemningen om dagsordenen i forrige uge efter den udenrigspolitiske debat klart viste sit pragmatiske sindelag ved at gøre det så nemt som muligt for regeringen, for udenrigsministeren, for forsvarsministeren at repræsentere Danmark værdigt i udlandet. Dette er også en side af sagen, vi tager i betragtning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal udtrykke lidt undren over, at hr. Arne Melchior ikke er enig i det, hr. Gert Petersen har sagt, og at han anvender det som en art politisk argument, af følgende grunde:

Jeg forstår, at hr. Arne Melchior mener, at Danmark kan forsvares militært under en europæisk storkrig. Jeg forstår også, at hr. Arne Melchior og Centrum-Demokraterne er af den opfattelse, at NATO, som vi er medlem af, ikke kan forsvare sig i en sådan europæisk storkrig uden anvendelse af atomvåben, fordi vi er Warszawapagten konventionelt underlegen. Det er i hvert fald den officielle holdning, som man møder den i NATO og hos NATO's øverstkommanderende, og det er, så vidt jeg har forstået indtil nu, også det argument, som hr. Arne Melchior har fremført for førstebrug af atomvåben inden for NATO. Hvis jeg skulle tage fejl på dette område, ville jeg være meget fornøjet.

Jeg synes, at det spørgsmål, der kommer til at stå tilbage, er følgende: Når det brager løs og konventionelle våben ødelægger atomreaktorer og kemiske fabrikker, når kemiske våben vælter ned over os og det naturligvis så udvikler sig til en atomkrig, sådan som det er forudset i NATO's scenarier, er hr. Arne Melchior da ikke enig i, at spørgsmålet om et forsvar i Danmark er fuldstændig meningsløst? Er det ikke noget andet, vi satser på? Er det ikke kriseforebyggelse? Er det ikke mere begrænsede militære ting end en europæisk storkrig, vi satser på, når vi taler dansk forsvarspolitik?